

den abnorme af Valutaforholdene begunstigede Import vil faa for det danske Samfund i Sammenligning med de Goder, som Reguleringen har medført og utvivlsomt ogsaa fremtidig vil kunne medføre, saa længe de nuværende ekstraordinære Forhold bestaar. Socialt og nationalt vil Forlængelsen betyde, at der her i Landet udføres Arbejde og skabes Værdier, som i modsat Fald vilde gaa andetsteds hen." Disse Ord er utvivlsomt fuldkommen rigtige. Det er de Betragtninger, der bestandig er gjort gældende fra vor Side, og som jeg synes i saa høj Grad taler et nationalt og nationaløkonomisk Sprog i Modsætning til den Tale, der gaar ud paa, at man skal aabne Banen fuldkommen frit for en saadan usund Spekulation, som en Indførsel af fremmede Varer fra de valutasvage Lande er under de nuværende Forhold.

Med Hensyn til Skotøjsindustrien er Stillingen den, at man i 1913 havde en Import af 280 300 kg eller 24 000 kg pr. Maaned, i 1920 en Import af 490 000 kg eller 41 000 pr. Maaned og i 1921 551 200 kg eller 45 900 kg pr. Maaned. Det vil altsaa heraf ses, at der med Stigningen fra de 24 000 til 45 000 pr. Maaned er sket omtrent en Fordobling mellem Aarene 1913 og 1921. Men det udviklede sig endnu værre i 1922. Der møder man i Januar en Import af 67 400 kg, i Februar 46 400 kg og i Marts 85 700 kg eller gennemsnitlig 66 500 kg pr. Maaned, og i April, Maj, Juni var det endnu værre, nemlig 107 900 kg pr. Maaned. Altsaa fra 24 000 kg pr. Maaned i 1913 voksede Importen saaledes, at den i 1922 var oppe paa 107 900 kg eller saadan noget som 4½ Gange saa meget som den normale Import.

Dette var altsaa Udgangspunktet for Reguleringen i Skotøjsindustrien. Og nu skal jeg straks sige, som det er, at Skotøjsindustrien har jo ikke opnaaet lige saa gunstige Resultater af Importreguleringen som Tobaksindustrien. Der er forskellige Omstændigheder, som bevirker det, og da navnlig, hvad jeg allerede har nævnt, den Forandring i Importreguleringens Karakter, som indførtes i Oktober Maaned. Det ligger i øvrigt saa uheldigt for Skotøjsindustrien, at den i meget høj Grad er et Sæsonfag, som producerer med 2 Sæsoner for Øje, Foraars- og Efteraarssæsonen; Salget og Produktionen af Efteraarsvarer foregaar om Sommeren, og denne Sæsonproduktion af Efteraarsvarer var jo tabt allerede inden August, da vi fik Loven, saaledes at man ikke med den for Øje kunde tage en nævneværdig Produktion op. Salget og Produktionen

af Foraarsvarer foregaar om Vinteren og skulde altsaa være foregaaet just i de Maaneder, da Importreguleringen har virket. Da man nu har erklæret, at den skulde opføre den 31. Marts, har man altsaa ikke kunnet sætte Kraft paa den Produktion, thi det er jo en betydelig Risiko for Fabrikkerne at producere et stort Lager af Foraars- og Sommervarer med den Udsigt, at der alligevel efter 31. Marts kommer en Oversvømmelse med fremmede Varer, som er i Stand til at konkurrere den danske Produktion ned. Herom siger Skotøjsfabrikanterne i deres Memorandum til Handelsministeriet nogle Ord, som sikkert er rigtige. De siger nemlig: „Importørerne regner med Lovens Ophør, og den 50 pCt. à 100 pCt. store Avance, som Importen fra de valutasvage Lande giver dem (Importørerne), frister dem selvfølgelig til kun at disponere med Lovens Ophør for Øje, medens Fabrikanterne naturligvis ikke paa det nuværende Tidspunkt bestemt tør regne med Lovens Forlængelse.“ Det er altsaa en rigtig Betragtning, jeg her baade nu og tidligere har anstillet, at denne Produktion af Fodtøj med Foraaret og Sommeren for Øje har maattet ligge stille, delvis i alt Fald, fordi man har bebudet Importreguleringens Bortfald den 31. Marts, og derved var Vejen aabnet for den store Import, paa hvilken ikke Køberne, men Importørerne regner med 50 à 100 pCt.s Avance.

Arbejdsløse var i Henhold til Arbejdsdirektoratets Opgivelse i Januar—Marts, altsaa den Tid, da den store Import af Skotøj fandt Sted, 1 200—1 500 Arbejdere, det vil sige 25 pCt. af Arbejderne. Til Sammenligning skal jeg nævne, at i Aarene 1910—13 var i de samme Maaneder Arbejdsløshedsprocenten 7 à 8. Der er ca. 4 200 Arbejdere i Faget, hvoraf en Del er Haandskomagere og Reparationsarbejdere, medens det synes at fremgaa af Fabrikantforeningens Meddelelser, at Fabrikkerne beskæftiger ca. 3 000 Arbejdere. I Juni og Juli var der 947 og 887 arbejdsløse, henholdsvis 14,3 og 13,3 pCt. Efter Reguleringens Indførelse i August faldt Arbejdsløsheden straks i September til 491, det vil sige 9,2 pCt., men den steg igen efter Ødelæggelsen i Oktober til 569, som var Tallet paa arbejdsløse i December Maaned, og det er muligt, at Antallet yderligere er steget lidt siden da, det vil jeg antage. Imidlertid, trods denne Forringelse af Lovens Virkemaade, er der desuagtet en Bedring at spore for dette Fag, som ikke er ubetydelig. Det fremhæves da ogsaa af Fabrikant-